

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Fondul Proprietatea SA

Žalovaná: SC Hidroelectrica SA

Předběžné otázky

1) Je ve smyslu článku 107 SFEU účast rumunské společnosti s veřejným kapitálem na základním kapitálu smíšené společnosti (rumunsko-turecké) rovnocenná státní podpoře, která podléhá oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 SFEU?

Představuje tato účast veřejné financování mající selektivní povahu a může ovlivňovat obchod mezi členskými státy Evropské unie?

2) Lze mít za to, že taková účast společnosti s veřejným kapitálem, jež je výrobcem elektrické energie, je v rozporu se zásadou oddělení vlastnictví přenosových soustav a provozovatelů přenosových soustav zakotvenou v článku 9 směrnice 2009/[7]2/ES ⁽¹⁾ o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. L 211, s. 55).

Žaloba podaná dne 26. ledna 2016 – Evropská komise v. Finská republika

(Věc C-42/16)

(2016/C 118/15)

Jednací jazyk: *finština*

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Hottiaux a I. Koskinen)

Žalovaná: Finská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Finská republika tím, že vystavovala kopie řídičských průkazů, jejichž doba platnosti uplyne dne 18. ledna 2033, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 1 a čl. 7 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řídičských průkazech ⁽¹⁾, a tím, že se nezapojila do sítě řídičských průkazů EU, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 5 směrnice 2006/126/ES

— uložit Finské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Jedním z hlavních cílů směrnice 2006/112/ES je zvýšení bezpečnosti řídičských průkazů. Uplatňováním lhůt stanovených ve směrnici lze uskutečnit tento cíl a při vystavování řídičských průkazů lze uplatnit nejnovější opatření za účelem zabránění vydávání padělků a dosažení cílů směrnice v oblasti bezpečnosti provozu. Článek 1 směrnice 2006/126/ES stanoví povinnost zavedení vnitrostátního řídičského průkazu podle vzoru ES uvedeného v příloze I. V článku 7 odst. 1 směrnice jsou upraveny požadavky kladené na řídičské průkazy a v čl. 7 odst. 2 je stanovena doba platnosti řídičských průkazů vystavených po 19. lednu 2013. Ve Finsku by mohla být doba platnosti kopií řídičských průkazů vystavených po 19. lednu 2013 mnohem delší, než je stanoveno v čl. 7 odst. 2 písm. a) a b) směrnice 2006/126 ES.

Podle čl. 7 odst. 5 písm. d) směrnice 2006/126/ES musejí členské státy síť řídičských průkazů EU využívat, a to od okamžiku jejího zprovoznění. Síť řídičských průkazů EU (RESPER) byla zřízena a dne 19. ledna 2013 byla zprovozněna. Vzhledem k tomu, že Finsko se nezapojilo do sítě řídičských průkazů EU (RESPER), nelze v něm přezkoumat, zda jsou splněny podmínky pro vydání řídičského průkazu. Ostatní členské státy nemohou společně s Finskem přezkoumat, zda jsou splněny podmínky pro vydání řídičského průkazu, a vyměňovat si s Finskem prostřednictvím této sítě jakékoli informace. Výměna informací podle článku 15 směrnice 2006/126/ES s Finskem proto nemůže probíhat prostřednictvím sítě řídičských průkazů EU.

(¹) Úř. věst. L 403, s. 18.

Žaloba podaná dne 1. února 2016 – Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-58/16)

(2016/C 118/16)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: W. Mölls a L. Nicolae, zplnomocnění zástupci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

- Rozhodnout, že Spolková republika Německo tím, že u všech přístavů v Severním Porýní-Vestfálsku nezabezpečila, aby se stanovily hranice přístavu, provedly hodnocení a plány zabezpečení přístavu, jakož i schválil bezpečnostní technik přístavu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 2 odst. 3 a článků 6, 7 a 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/65/ES ze dne 26. října 2005 o zvýšení zabezpečení přístavů (¹),
- uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle článku 6 směrnice 2005/65/ES musí členské státy zajistit, aby bylo provedeno a schváleno hodnocení zabezpečení pro všechny přístavy, na které se vztahuje uvedená směrnice. Tato hodnocení zabezpečení musí podle přílohy I směrnice zahrnovat identifikaci všech oblastí relevantních z hlediska bezpečnosti přístavu, do níž patří i vymezení hranice přístavu.

Podle čl. 2 odst. 3 členské státy vymezi pro každý přístav hranice přístavu pro účely této směrnice, přičemž odpovídajícím způsobem zohlední informace vyplývající z hodnocení zabezpečení přístavu. Odstavec 4 upravuje případ, v němž hranice přístavního zařízení ve smyslu nařízení (ES) č. 725/2004 (²) ve skutečnosti zahrnují přístav.

Z kontroly uskutečněné v roce 2013 vyplynulo, že přinejmenším v 11 přístavech v Severním Porýní-Vestfálsku, na které se směrnice 2006/65/ES vztahuje, nebylo provedeno hodnocení zabezpečení. Z další výměny dopisů vyplynulo, že se tato situace dosud nezměnila.

V minimálně stejném rozsahu nebyly stanoveny ani hranice přístavů, jelikož ty se stanovují, jak bylo uvedeno výše, na základě hodnocení zabezpečení.